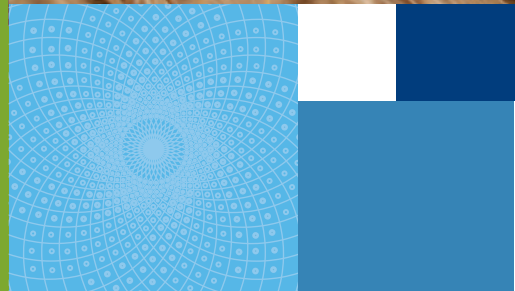

Knowledge grows

Kijk op Yara

Kansen door samenwerken

Duurzaamheidsmagazine 2021

Uitgave juli 2022

Voorwoord

Samen met volle energie vooruit!

Een nieuwe Kijk op Yara. Deze keer een editie waarin mensen die op de een of andere manier een link met onze fabriek hebben aan het woord komen. Of ze nu werkzaam zijn bij Yara, onze producten gebruiken – of beide zoals Dennis Haak – of samenwerken met Yara om de uitdagende klimaatdoelen en duurzaamheidsambities te bereiken. Er liggen heel veel verbindingen en die vormen samen een heel verrassend netwerk!

We werken keihard aan de energie- en grondstoffentransitie, waarbij we de urgente klimaatdoelstellingen willen halen voor onze eigen processen in Sluiskil en tegelijkertijd ook ketenpartners willen helpen om hun doelstellingen te verwezenlijken. Alles hangt met alles samen en dat maakt het niet alleen ontzettend interessant, maar soms ook ronduit complex.

Daarnaast zitten we midden in een generatiewissel. Collega's die decennialang in Sluiskil gewerkt hebben en voor wie de fabrieken en productieprocessen geen geheimen meer kennen zwaaien af, terwijl de nieuwe generatie aantreedt. De expertise en kennis dient bij de wissel goed te worden overgedragen om ook in de toekomst koploper te blijven en dat is ronduit een forse uitdaging. Er lopen dan ook tal van acties en programma's om de kennis en kunde te behouden in de organisatie.

We hebben de afgelopen jaren al veel nieuwe collega's mogen verwelkomen, zo'n 250 sinds 2019! Naast de invulling van bestaande vacatures hebben we ook meer dan 100 nieuwe jobs gecreëerd. In deze Kijk op Yara lees je hoe jonge collega's en ervaren rotten in het vak samenwerken in het laboratorium en in de afdeling Nitraat. Toch zijn we er nog niet, want er staan momenteel nog ruim 70 vacatures open met tal van leuke, uitdagende functies. Uitzendbureaus uit de regio helpen ons bij de werving van nieuwe collega's. Daarbij is de begeleiding op scholen, zoals Scaldia, en het inwerken van nieuwe medewerkers op ons terrein een belangrijke schakel. Bovenop de reguliere onderhoudsagenda en productie gerelateerde investeringen komt nog eens een projectportfolio aan energie- en klimaatprojecten. De plannen zijn er op hoofdlijnen, maar hebben we genoeg hoofden en handen, materiaal en toeleveranciers om het ook allemaal tijdig uit te voeren? Het vraagt in ieder geval duidelijke keuzes, slimme combinaties en samenwerking!

De oorlog in Europa en de gevolgen daarvan op de gasmarkt versnellen de noodzaak om alternatieve grondstoffen en energiebronnen te vinden. Daarnaast is er druk vanuit de onrustige maatschappij, hectische politiek en dreigende

milieuorganisaties om snel te veranderen. Snelheid is natuurlijk belangrijk, maar zorgvuldigheid en realisme moeten daaronder niet lijden.

Als chemiesector kunnen we oplossingen bieden voor tal van vragen die momenteel spelen. In alle onzekerheden, uitdagingen en bedreigingen liggen ook tal van kansen. In dit magazine leest u erover. Nieuwe circulaire meststoffen, een integrale aanpak om de 17 Sustainable Development Goals (SDG's) te bereiken, besparing van energie en grondstoffen, minder emissies naar lucht, bodem en water, meer biodiversiteit, zuinig omgaan met zoet water en nog veel meer!

We leven momenteel in een post-corona periode. Terrassen, theaters, verenigingen, festivals en restaurants zijn weer toegankelijk zonder beperkingen. Toch is corona niet weg en dat zien we terug in de besmettingscijfers. Na twee jaar zijn die cijfers geen voorpaginanieuws meer, maar de onzekerheid is er nog wel degelijk. We blijven dan ook alert.

Zichtbaarheid in onze omgeving hoort daarbij. We moeten laten zien wat we doen en waarom we dat doen. De burgemeester verwoordt op een mooie manier wat de rol van Yara is in de omgeving. Maatschappelijke betrokkenheid tonen we graag en we dragen graag ons steentje bij. Dit jaar viert de Gildefeesten hun 40-jarige verjaardag. Een feest wat van oudsher op Yara kan rekenen en nu nog, waar we trots op zijn!

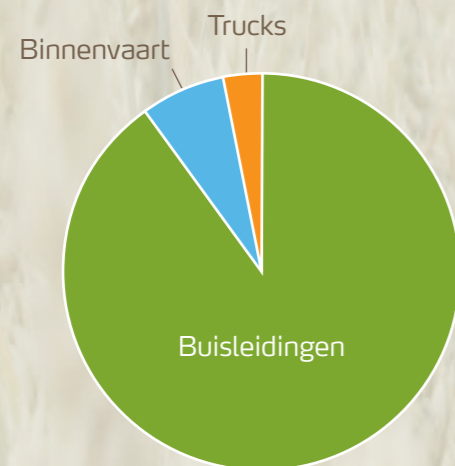
Onze missie 'Responsibly feed the world and protect the planet' is en blijft waar we hard aan blijven werken.

Ik wens u veel leesplezier!

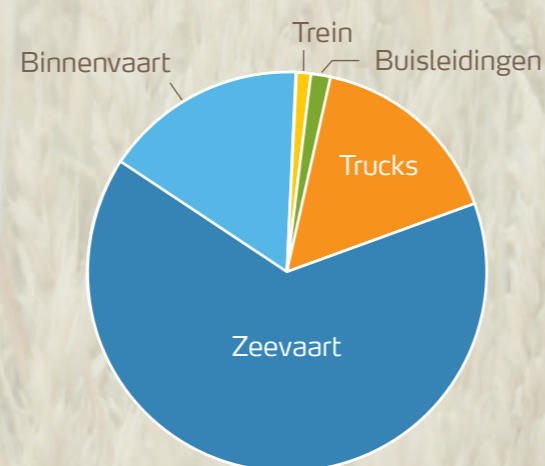
Michael Schlaug
Algemeen Directeur
Yara Sluiskil

Aanvoer grondstoffen

Verladen producten (4,9 miljoen ton*)

*1,9 miljoen ton industriële producten
3 miljoen ton kunstmest

Cijfers personeel 2021 (2020)

Duurzame ontwikkelingsdoelen, het ei van Columbus en een ode aan het ongemak

De Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's) zijn zeventien doelen om voor 2030 wereldwijd een einde te maken aan extreme armoede, ongelijkheid, onrecht en klimaatverandering. Ze zijn opgesteld door de landen die zijn aangesloten bij de Verenigde Naties (VN), waaronder Nederland. SDG Nederland brengt individuen en organisaties bijeen, katalyseert gezamenlijke acties en creëert synergie rond de Duurzame Ontwikkelingsdoelen. Judith Maas is directeur van SDG Nederland. Samen met Bernhard Mauritz Stormyr, VP Sustainability Governance bij Yara, bespreekt zij dit onderwerp.

Hoe goed doet Yara het op het gebied van de SDG's?

Judith begint: “Er is een sterke ambitie om klimaatneutraal te zijn in 2050. Ook heeft Yara het doel de wereld te voeden, SDG Zero Hunger. Echter liggen op andere doelen ook ingewikkelde vraagstukken. Welke

impact heeft Yara's kunstmest bijvoorbeeld op het leven op zee (SDG14), de biodiversiteit (SDG15), en de waterkwaliteit (SDG6)? Daarom wil ik Yara uitnodigen om een meting te doen naar de positieve en negatieve impact van het bedrijf op de SDG's. Dat kan bijvoorbeeld

door de echte prijs van je product te laten meten. Hierdoor weet je op welke gebieden je goed bezig bent en weet je precies waar nog veel winst te behalen valt!”

Bernhard: “Onze ambitie gaat verder dan enkel klimaatneutraal zijn en de wereld voeden. Dat is onder andere terug te zien in de net herziene doelstelling: ‘Growing a Nature Positive Food Future’. Dit omvat zowel de groei voor de bevolking als het levensonderhoud van de boeren. De landbouwsector moet geen onderdeel blijven van een probleem, maar onderdeel worden van de oplossingen. Dit vereist wel dat mensen het land en de hulpbronnen zodanig beheren dat we koolstof isoleren en natuurlijke habitats herstellen. We zijn er nog niet, maar maken wel duidelijk een verschuiving door: van het aanpakken van de wereldwijde uitdaging van klimaatverandering, naar het integreren van de natuur in ons denken en de strategie.”

Duurzaamheidsvraagstukken moet je samen oplossen

Volgens Judith is het van belang naar het complete plaatje te kijken: “Yara wil op een verantwoorde manier de wereld voeden. Dan is het zaak die kunstmest zo efficiënt mogelijk in te zetten. We gebruiken nu 80% van de landbouwgrond wereldwijd voor

veeteelt, terwijl daar maar 20% van de calorieën vandaan komen. Inzetten op een plantaardige voedselketen is duurzamer. Welke gesprekken voert Yara daarover met haar afnemers? We moeten het uiteindelijk allemaal samen doen.”

Bernhard: “We zijn ons er goed van bewust dat wij helemaal aan het begin staan van een lange en complexe waardeketen, waarmee we uiteindelijk deel uitmaken van het voedingspatroon van de mens. Het is belangrijk bescheiden te zijn, omdat wij slechts één bedrijf in de keten zijn. We kunnen het niet alleen. Daarvoor hebben wij partnerschappen en samenwerking nodig. Die hebben we onder andere met Danone, Unilever en Nestlé. Hiermee zorgen we ervoor dat we verder reiken dan alleen de directe invloed van Yara zelf.”

Het ei van Columbus

Radicale vernieuwing komt soms van buitenaf, maar kan goed uit de sector zelf komen. Een groot vleesliefhebber richtte de Vegetarische Slager op. Nederland is een landbouwland bij uitstek en loopt toch voorop op het gebied van kweekvlees en zo hoopt Judith dat Yara als een van de grootste kunstmestproducenten ter wereld ook met de oplossing komt op het gebied van de vervanger van kunstmest. “Het zou fantastisch zijn als Yara het ei van Columbus vindt,

een duurzaam alternatief met de voordelen van de huidige kunstmest, maar niet de nadelen. Ik begrijp dat Yara al stappen aan het maken is in die richting, dat zou de transitie naar een duurzame landbouw enorm helpen.”

“Of dit een ei van Columbus wordt, durf ik niet te garanderen,” reageert Bernhard. “Wel ben ik er sterk van overtuigd dat wat gemeten wordt, kan worden beheerd. Wij moeten het tij keren voor negatieve, externe effecten.”

Een ode aan het ongemak

Judith vindt grote, logge bedrijven die toch van koers weten te veranderen inspirerend. “Je ziet dat de tijdsgeest er echt om vraagt. Hoe ziet de wereld er in 2030 of 2050 uit, en welke plaats heeft jouw bedrijf daarin? Het levert nogal eens wat stress op in de boardroom, maar dat is alleen maar goed. Blijf die kritische vragen vooral stellen, beter ongemak en de waarheid op tafel, want dan kun je echt vernieuwen!”

Judith Maas

Bernhard Mauritz Stormyr

De generatiekloof: een genot én een uitdaging

Het klinkt clichématig, maar het is echt waar: zonder medewerkers is Yara nergens. Of dat nu mensen zijn die werken bij de leveranciers van Yara of werknemers van Yara zelf. Mensen met uiteenlopende rollen, van uiteenlopende generaties die een rol spelen in alle ontwikkelingen binnen Yara. In dit artikel komen twee door generaties gekloofde koppels van verschillende afdelingen in het zonnetje. Ann Stevens en Vera Duerinck, die allebei hun eigen rol spelen in het laboratorium van Yara Sluiskil en Sjef Pouwels en Vincent Boer, twee onmisbare krachten in de Nitraat-fabriek. Wat doen ze, wat is het verschil tussen de generaties, wat vinden ze van Yara en wat voor rol speelt Yara in hun leven?

Om bij het begin te beginnen, wie zijn jullie?

Ann Stevens, 55 jaar, ben zo'n 25 jaar werkzaam op het lab. Daar ben ik ooit gestart als analist en inmiddels ben ik werkzaam als teamcoördinator van het lab.

"Ik ben Vera Duerinck, 24 jaar, in september 2021 direct na school begonnen met werken als chemisch analist bij Yara."

Hoe leggen jullie op een feestje uit wat je voor werk doet?

Ann: "Dan zeg ik dat ik in het lab werk en we daar allerlei monsters analyseren. Dat is niet net als bij CSI op tv, waar ze iets in een apparaat steken, waarna er direct of binnen enkele seconden resultaten uit komen rollen. Het vergt veel meer stappen, voorbereiding en analyses."

Vera: "Ik vertel dan dat ik werk op het lab bij Yara. Daar controleer ik de kwaliteit van eindproducten, test ik wat de samenstelling is van

grondstoffen, gassen en andere producten als mensen daar om vragen."

Ann: "Vaak zeg ik ook dat ik bij het bedrijf werk dat zorgt voor de bubbels in het biertje wat diegene vast heeft of de AdBlue die men in de auto's gebruikt voor NOx-reductie. Dat doet het wel goed op verjaardagen. Veel mensen weten niet dat Yara naast kunstmest ook daar een rol in speelt."

Wat vinden jullie het leukst aan je werk?

Vera: "De afwisseling tussen het doen van online research en het daadwerkelijk met je handen bezig zijn in het lab vind ik erg leuk. En de uitdaging die erbij komt kijken als collega's met een monstertje komen en aan ons vragen om erachter te komen wat het is!"

Ann: "Als teamcoördinator heb ik contact met allerlei afdelingen, dat vind ik een heel boeiende factor.

Ik leer daarmee veel mensen, processen en achtergronden kennen, die vaak ook nodig zijn om de achtergrondinformatie te leren die bij een monstertje hoort en hoe je de gevraagde analyse aanpakt."

Wat wilden jullie als kind worden?

Ann: "Als kind was ik niet heel veel bezig met wat ik wilde worden, maar ik weet nog dat ik na de middelbare school voor de keuze stond van studie vertaler/tolk of scheikunde. Mijn interesse in scheikunde won het toen van de taal. Het eerste jaar scheikunde was erg moeilijk en moest ik over doen, vanaf het tweede jaar viel alles op zijn plek."

Vera: "Ik weet nog goed dat ik heel graag iets met dieren wilde gaan doen als kind. Zo vond ik biologie erg leuk en toen scheikunde daarbij kwam was dat ook heel interessant. Hoe je helemaal uit kunt pluizen waar een monster uit bestaat, dat is zo interessant. Nadat ik die vakken

"Vaak zeg ik dat ik bij het bedrijf werk dat zorgt voor de bubbels in het biertje wat diegene vast heeft. Dat doet het wel goed op verjaardagen."
- Ann Stevens

leerde kennen was het snel duidelijk dat ik hier iets mee wilde doen!"

Is er veel veranderd sinds jullie bij Yara werken?

Vera: "Nee, haha!"
Ann: "In 25 jaar is er natuurlijk best wat veranderd. In het laboratorium is de belangrijkste verandering een reorganisatie geweest. Toen ik begon waren er eigenlijk drie eilandjes binnen het lab, die ieder hun eigen ding deden op hun gebied. Tegenwoordig is het allemaal één geheel en is er veel communicatie tussen de verschillende gebieden. Dat is een fijne verandering geweest. En natuurlijk is de digitalisering een grote verandering. Ik moest toen ik begon de meeste dingen nog opschrijven, tegenwoordig gebeurt erg veel digitaal en automatisch!"

Hoe merken jullie het generatieverschil?

Vera: "Je merkt wel dat je soms anders tegen dingen aan kijkt. Zo zijn er methodes die hier gebruikt worden die voor Ann routine zijn, waarvan ik soms denk: misschien kan het ook op deze manier. Het mooie is dat ze daar binnen Yara erg voor open staan!"
Ann: "Ik vind het heel leuk om op die manier nieuwe perspectieven te krijgen. En het is mooi om te zien hoe gemakkelijk onze jonge medewerkers omgaan met het maken van bijvoorbeeld Pivot-tables. De nieuwe generatie weet de digitale technieken erg goed te gebruiken."

Sjef en Vincent zijn collega's op de Nitraat-afdeling. Vincent komt net kijken en Sjef hoort na meer dan 38 jaar toch echt bijna bij het meubilair.

Wie zijn Sjef en Vincent?

"Ik ben Vincent Boer, 23 jaar. In het dagelijks leven ben ik veel met muziek bezig, ik drum ook erg graag. Verder fitness ik een keer of zes in de week om fit te blijven. Ik werk sinds een paar jaar als procesoperator binnen Yara."

"Ik ben Sjef Pouwels, 61 jaar, ik ben getrouwd en vader van een tweeling, die inmiddels 26 en het huis uit zijn. In mijn vrije tijd klus ik graag rondom huis. Ooit heb ik een oud huis gekocht en dat helemaal opgeknapt. Ik ben gestart op de afdeling Nitraat en zit er nog steeds."

Vincent Boer & Sjef Pouwels

Wat wilden jullie als kind worden?

Vincent: "Als kind wilde ik óf profvoetballer worden, óf iets met muziek gaan doen. Als je dat bij elkaar optelt word je procesoperator denk ik?"
Sjef: "Ik was altijd heel geïnteresseerd in de sterrenhemel en wilde astronoom worden. Later schoof die interesse meer richting natuur- en scheikunde. Bètavakken hadden altijd al mijn voorkeur, dus ik zit hier ook wel op mijn plek."

Hoe leg je aan een onbekende uit wat je voor werk doet?

Vincent: "Op café zeg ik dat ik rondjes hobbelen in de fabriek. Als men doorvraagt leg ik uit dat ik bewaker ben van het proces. Daarbij controleren operators of alles naar behoren werkt, doen wij soms klein onderhoud en maken wij de fabriek schoon bij geplande stops."
Sjef: "Mensen hebben vaak een ouderwets beeld bij een fabriek. Ik vergelijk de plant daarom altijd met een dorp, waar van alles gebeurt op allerlei gebieden. Van technische zaken en de administratie tot aan het verzorgen van de broodjes en het schoonmaken. De collega's zijn samenwerkende dorpsbewoners en de collegialiteit onder de dorpsbewoners is erg groot!"

Kom je graag naar je werk en zo ja: waarom?

Sjef: "Ik kom al meer dan 38 jaar naar mijn werk en kom er nog steeds graag naartoe. Het leukste eraan vind ik het bezig zijn met technische uitdagingen. Problemen oplossen in samenwerking met mijn collega's. Ook het delen van mijn kennis met beginnende ingenieurs is leuk en dankbaar om te doen."
Vincent: "Ik vind ook vooral de omgang met collega's erg leuk. De

"Ik vergelijk de fabriek vaak met een dorp en collega's met samenwerkende dorpsbewoners."
- Sjef Pouwels

afwisseling tussen lachen met elkaar en serieus hard werken zorgt ervoor dat ik iedere dag graag naar m'n werk kom."

Is er veel veranderd sinds je bij Yara werkt?

Vincent: "Toevallig zijn we overgegaan op het invoeren van data in tablets, waar we voorheen meer met papier werkten. Verder is er voor mij weinig veranderd."
Sjef: "In bijna 40 jaar is er best veel veranderd, maar een van de belangrijkste veranderingen is dat er door een automatiseringsgolf in de jaren 80 het aantal werknemers van 1200 naar 600 is gegaan en er een lange tijd geen nieuwe collega's werden aangenomen. Nu merk je dat er een gat in leeftijd zit van een jaar of 15 en de jongere mensen hebben natuurlijk minder ervaring. Daar zijn we nu volop mee bezig. Er zijn collega's vrijgemaakt om te zorgen voor gedegen opleidingen met meer persoonlijke begeleiding, zodat de jongere generatie het op een fijne en goede manier kan leren!"

Slapen kan altijd nog

Lesgeven, taarten bakken, zingen in een band, schilderen en tussen de bedrijven door ook nog in de organisatie van de jaarlijkse Gildefeesten. Remona Schelfaut is op zijn zachts gezegd geen stilzitter. Geen van die onderwerpen verklaren overigens haar connectie met Yara.

Van origine is ze Terneuzense, maar 20 jaar geleden verhuisde ze naar Sluiskil. “Voor de liefde doe je alles” vertelt ze lachend. Hemelsbreed nog geen 10 kilometer uit elkaar en toch vond ze het volgens eigen zeggen in het begin lastig integreren. “Ik heb mij toen voor verschillende stichtingen aangemeld als vrijwilliger. Inmiddels werk ik als basisschooljuf op het dorp en zijn er weinig gezichten die ik niet ken. Yara is de buurman van het dorp, dus je kan er niet omheen. Dat bedoel ik trouwens niet op een negatieve manier, Yara is namelijk heel belangrijk voor Sluiskil. Ze zijn ontzettend betrokken bij hun omgeving, veel inwoners van Sluiskil werken bij Yara en ze sponsoren lokale evenementen, zoals

de Gildefeesten die dit jaar haar 40ste editie viert. Officieel is het zelfs haar 42e verjaardag, maar vanwege bekende redenen hebben we even op het feestje moeten wachten. Yara is onze hoofdsponsor en eerlijk gezegd zouden wij kopje onder gaan zonder hen. Ze sponsoren zowel in financiële als materiele middelen, zoals bijvoorbeeld de sponsorpakketten voor de bingo. Zelf regel ik veel pr-zaken, zoals de website, social media en het promotiemateriaal. Als interimsecretaris en vice-voorzitter spring ik bij waar nodig.”

Vertrouwen

“Toen ze mij vroegen voor de klankbordgroep van Yara, dacht ik in eerste instantie: waarom vragen

jullie mij? Ik heb niks met fabrieken en weet er ook helemaal niks van. Maar juist de veelzijdigheid van het gezelschap zorgt ervoor dat we waardevol kunnen zijn als oren en ogen van de omgeving. En dat werkt twee kanten op. Er wordt geluisterd en echt wat met onze feedback gedaan. Klachten worden uiterst serieus opgepakt en volledig onderzocht en teruggekoppeld. Niks blijft in het ongewis. Je merkt aan alles dat Yara een open bedrijf is. Een extra voordeel vanuit de klankbordgroep is dat wij dingen over Yara kunnen verduidelijken naar de mensen uit het dorp toe. Dat draagt ook weer bij aan een goede relatie tussen de omwonenden en Yara.”

Remona Schelfaut

Paul helpt bij het opleiden en ziet een veelbelovende generatie

Om een zo goed mogelijk opleidingstraject te bieden aan nieuwe medewerkers binnen Yara, zijn verschillende opleidingscoördinatoren continu bezig met het verbeteren van de manier van opleiden. Zo ook Paul Compiet, die de opleidingen binnen onderhoud voor zijn rekening neemt. Wie is Paul? Wat doet hij precies binnen Yara? En wat is de Proeffabriek?

Paul is een verbinder

Paul is getrouwd, houdt van wandelen, fietsen, fotograferen, is voorzitter van een modelbouwclub en vindt het bouwen van scheepsmodellen een erg leuke hobby. Verder is Paul een verbinder, die veel energie haalt uit het aanleren van nieuwe dingen aan nieuwe collega's. Dat komt wellicht van het feit dat hij vroeger altijd leraar wilde worden.

Een dag van Paul bij Yara

Paul's dag begint met het beantwoorden van mails die direct antwoord vereisen. Daarna worden nieuwe trainingen ingepland van collega's bij wie die dreigen te verlopen. “Nieuwe medewerkers of stagiaires ontvang ik en geef ik een introductie. Tijdens deze introductie overhandig ik ze een opleidingsmap waar alle basisinformatie in staat en wordt uitgelegd waar bepaalde diepgaandere informatie gevonden kan worden. Het idee is dat mensen snel leren hoe ze alles wat ze nodig hebben gemakkelijk kunnen vinden!”

Het belang van de persoonlijke aanpak

Het opleiden van nieuwe mensen gebeurt met behulp van bepaalde methoden, altijd met de focus op een persoonlijke aanpak. Paul legt uit: “Iedereen is verschillend, zo heeft ook iedere nieuwe medewerker andere aandacht nodig. De ene moet langer meelopen dan de ander. Weer een ander heeft extra aandacht nodig om te integreren op de werkvloer. Op basis van gevoel en mensenkennis en het plannen van persoonlijke gesprekken probeer ik de vinger aan de pols te houden.”

De Proeffabriek

De Proeffabriek bij het Scalda in Terneuzen is een concrete op schaal nagebouwde fabriek en dient ervoor om

leerlingen van het Scalda te laten oefenen in een fabriek die zo veel mogelijk lijkt op een echte plant. Paul: “Yara heeft daaraan bijgedragen door een warmtewisselaar in de proefopstelling te moderniseren, zodat de leerlingen daadwerkelijk met de huidige techniek kunnen oefenen. Een mooie manier om studenten klaar te stomen voor het echte werk, nog voordat ze bij Yara werken.”

De nieuwe generatie belooft veel goeds

Paul loopt al een dagje langer mee dan de nieuwe medewerkers binnen Yara. Wat valt hem op als hij naar die nieuwe generatie kijkt? Paul: “Vooral de snelheid waarmee zij nieuwe dingen oppikken is indrukwekkend. En op het gebied van vreemde talen merk je dat deze generatie veel internationaler is ingesteld. Daarnaast is het ook knap hoe snel ze iets online kunnen vinden.” Al zit aan dat laatste volgens Paul ook een keerzijde. “Google kijkt niet zo naar landsgrenzen. Soms vinden de jongeren iets online en nemen ze het voor waarheid aan. Vooral op veiligheidsgebied, waarbij in verschillende landen verschillende regels gelden, kan dat nog weleens leiden tot misverstanden. Maar al met al is de ontwikkeling en de leergierigheid van collega's die we zien komen vaak veelbelovend te noemen!”

“Op basis van gevoel en mensenkennis en het plannen van persoonlijke gesprekken probeer ik de vinger aan de pols te houden bij nieuwe collega's.”

Paul Compiet

Technisch talent!

Werkgevend Nederland krijgt een groot probleem. De arbeidsmarkt is krappere dan ooit en voor het eerst in de geschiedenis zijn er meer openstaande vacatures dan werklozen. Op dit moment kun je ervan uitgaan dat elke goede sollicitant nog minimaal twee of drie andere sollicitaties uit heeft staan. En zo krijgt het begrip 'baangarantie' anno 2022 een hele andere lading. **Hire for attitude or skills?**

Die vraag stellen we aan drie lokale HR-partners van Yara.

Actief Werkt!

Eva Barrettapiana

Manager Terneuzen & Middelburg | Wilde vroeger: cadeautjesinpakker worden | "Zorg dat je plezier hebt in je werk!"

"Absoluut voor attitude. Nieuwsgierigheid en motivatie zijn het belangrijkste, de rest kun je leren. We leven in een wereld vol met digitale ontwikkelingen, juist dan blijft de menselijke maat het verschil maken. Wij kiezen er heel bewust voor om onze deuren wagenwijd open te zetten. Geen ellenlange online vragenlijsten voordat je langs mag komen, maar juist persoonlijke gesprekken om de mens achter de vraag te leren kennen. Zo maak je uiteindelijk ook de beste match tussen werkgever en werknemer. Wie ben je, wat kan je en wat wil je, dat moet centraal staan. Als blijkt dat iemand uit het juiste hout gesneden is dan bieden we samen met Scaldia een opleidingstraject aan voor bijvoorbeeld leerlingoperators en onderhoud. Yara is op het gebied van opleiden

en diversiteit zeker een van de koplopers. Ik durf zelfs te zeggen dat het een topwerkgever is in de regio. Veiligheid en duurzame inzetbaarheid staan hier echt centraal, het zijn geen loze kreten aan de muur. Zelf zijn wij aangesloten bij Stichting Doorzaam om de duurzame inzetbaarheid van uitzendkrachten te stimuleren. Uitzenden is tenslotte meer dan alleen het samenbrengen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt. Het is en blijft mensenwerk, door oprechte interesse te tonen haal je het beste in mensen naar boven. Onlangs werden we bijvoorbeeld uitgenodigd voor de Yara leveranciersmiddag om samen naar de toekomstige uitdagingen te kijken. Daarin maakt Yara het verschil."

Werk en Vakmanschap

Robin de Reuver

Corporate recruitment specialist | Wilde vroeger: in de scheepvaart of cheffkok worden | "Wat goed gaat is mooi meegenomen, daar waar het fout gaat zit de echte potentie!"

"Een diploma zegt wat je gedaan hebt, niet wat je allemaal kunt. Zelf ben ik scheepsmonteur geweest bij Defensie, voordat ik bij Werk en Vakmanschap als recruiter startte. Het monteursbloed zit er nog steeds in. Samen met een vriend knappen we in onze vrije tijd krotbootjes op voor de verkoop. Je hoort veel over employer branding en duurzame inzetbaarheid. Uiteindelijk gaat dat volgens mij om structureel investeren in mensen en het bieden van perspectief. Veel voor weinig gaat allang niet meer op voor werken in de techniek. Als je start in deze sector ben je binnen tien jaar soms al drie functies doorgegroeid. Het merendeel van de mensen die we hebben lopen zijn toppers, maar er zijn ook weleens situaties waarbij iemand extra support nodig heeft. Om dat ene moeilijke theorie-examen dit keer wel te behalen. Het is de uitdaging om

dan samen verder te durven kijken naar een maatwerkoplossing. Dat kost veel tijd, mede daarom hebben wij als consultants een beperkt aantal kandidaten onder onze hoede en richten we ons alleen op lange termijn banen, geen uitzendwerk. Bedrijven vinden is niet moeilijk, goede mensen vinden en aan je binden dat is de zwaarste taak op dit moment. Yara snapt dat als geen ander. Het welzijn van de medewerkers en de cultuur bij dit bedrijf passen eerder bij een familiebedrijf dan bij de multinational die ze zijn. Stabiël, betrokken en tof, zo zou ik ze omschrijven. Laatst was ik op een feestje waar ik in gesprek raakte met iemand die zich aan het oriënteren is op de arbeidsmarkt. Ik betrapte mezelf erop dat mijn eerste gedachte was 'die zou goed bij Yara passen'. Dat gaat ook buiten werkuren gewoon door."

De Pooter Personeelsdiensten

Joël Balleur

Senior Accountmanager large accounts | Wilde vroeger: iets met personeelszaken | "Geef talent de ruimte!"

"Mijn ouders zeiden vroeger 'zorg maar dat je een kantoorbaan krijgt dan zit je altijd goed'. Ik ben geen praktijkmens, dus zij hebben dat prima ingeschat, maar als ik zie welke kansen er geboden worden in de techniek, wat zij realiseren en maken waardoor een plant kan blijven draaien, dan sta ik soms versteld.

Een kandidatenmarkt, zo noemen wij de situatie waar we in zitten. Voor veel van de vacatures heb je minimaal procestechniek-papieren nodig, maar die mensen zijn schaars. Zoeken naar technisch talent is zoeken naar een speld in een hooiberg. Dan zijn er een aantal routes die je kunt kiezen: ze gaan maken -lees opleiden-, mensen uit het buitenland halen, automatiseren of kijken naar de huidige aanname eisen die je hanteert. Naast de reguliere BBL-trajecten zijn we gestart met De Pooter Academy waarin we havisten in een verkort traject opleiden in een

virtual reality-omgeving. Zo kunnen ze in vier maanden hun theoriediploma Procestechniek MBO-niveau 3 halen. Zijn ook de cognitieve en persoonlijkheidstesten goed en blijkt er een klik met Yara, dan volgen ze daar een intern opleidingstraject van een jaar. Zo kunnen ze al in 16 maanden hun diploma behalen en hebben ze in de tussentijd een arbeidscontract bij ons. Is iemand serieus in zijn werk, dan is er bij dit bedrijf altijd plek voor ze. Ik kende Yara via mijn vorige werkgever, sterker nog een van de dames op HR is mijn oude collega. Voor De Pooter was Yara een van de eerste klanten, volgens mij gaat de samenwerking al ruim 60 jaar terug, er is wel een vertrouwensband ontstaan. Als je iets wilt en het is een goed idee, krijg je echt de ruimte om dat te realiseren. Die platte structuur en de laagdrempeligheid, dat Zeeuwse zit er wel echt in."

Is de productie van circulaire meststoffen uit organische reststromen de toekomst?

Circulariteit, oftewel, bestaande reststromen gebruiken zodat er geen afval ontstaat, is relevanter dan ooit. Dat geldt ook voor circulaire meststoffen die geproduceerd worden uit organische reststromen.

Waarom begint Yara met de productie van circulaire meststoffen? Is het wel duurzaam? Hoe werkt het, welke uitdagingen horen erbij en wat is het belangrijkste verschil tussen die organisch gebaseerde en minerale meststoffen? R&D Engineer Paul van Elstade en Digital Marketing Specialist Robert van Gaalen vertellen er meer over.

Wat is het verschil tussen minerale en organisch gebaseerde meststoffen?

Paul: “Organisch gebaseerde meststoffen bevatten organische en anorganische componenten die niet allen direct voor de plant beschikbaar zijn.” Hoe dat precies werkt weet Doline Fontaine, wetenschapper in organisch gebaseerde meststoffen, precies uit te leggen: “Bepaalde voedingsstoffen zijn beschikbaar gedurende de plantgroei, terwijl andere slechts over lange tijd gemineraliseerd worden. De organisch gebaseerde meststoffen bevatten stoffen, waaronder koolstof, die bijdragen aan de gezondheid van het bodemleven. Deze dragen bij tot verbetering van fysische, chemische en biologische indicatoren van de bodem. Aanwezigheid van dergelijke organische stoffen in de bodem verbetert onder andere waterinfiltratie, activeert het microbieel leven in de bodem en reduceert het risico van verdichting van de bodem.”

Hoe werkt de productie van circulaire meststoffen?

Paul: “Als eerste is er voor de productie van circulaire meststoffen een organische reststroom nodig, dat kan in de vorm van dierlijk afval, rioolslib, afval van de voedingsmiddelenindustrie, landbouwafval, slachthuisafval

en groenafval. Het idee is dat die reststromen geen afval worden, maar worden gebruikt als meststoffen.”

Is de productie van circulaire meststoffen duurzaam?

Paul: “De productie van circulaire meststoffen kost nog steeds energie. Het gebruik van organische reststromen maakt het duurzamer, maar uiteindelijk is het pas écht helemaal duurzaam en circulair als de energie die gebruikt wordt voor de productie op een duurzame manier is opgewekt. Globaal gezien is de voetafdruk van organisch gebaseerde meststoffen veel lager dan voor minerale meststoffen, maar de optimale benutting verdient vaak nog extra aandacht.”

Wat is het voordeel van circulaire meststoffen en waarom doet Yara het?

Robert: “Yara wil er naartoe om fossielvrij te produceren om op een verantwoordelijke wijze de wereld te voeden en de planeet te beschermen. Als je kunstmest produceert heb je nu nog aardgas nodig. De overstap naar groene ammoniak, dus productie met groene waterstof, is een voorbeeld van een alternatief voor het gebruik van aardgas. Het gebruik van organische reststromen ook. Het zorgt ervoor dat er geen of minder nieuwe nutriënten hoeven worden toegevoegd aan de kringloop vanuit

fossiele bronnen. Aan de andere kant zorgt het gebruik van deze reststromen ervoor dat deze niet op de afvalberg terecht komen.”

Hoe ziet de toekomst van circulaire meststoffen er binnen Yara uit en wat zijn de uitdagingen?

Robert: “Een belangrijke uitdaging is dat je nog niet heel precies kunt sturen met de huidige organisch gebaseerde meststoffen; iets wat juist wel kan met minerale meststoffen. Het nauwkeurig bemesten van gewassen door de meststof op het juiste moment, in de juiste vorm, in de juiste hoeveelheid, daar waar het nodig is toe te voegen, is cruciaal voor een goede opbrengst. Bovendien is Nutrient Usage Efficiency (NUE) een belangrijke manier om de uitstoot

“Met de ontwikkeling van circulaire meststoffen willen we bij Yara bijdragen aan een duurzame voedselketen”
- Robert van Gaalen

Wie Robert van Gaalen

Leeftijd 33 jaar

Functie Digital Marketing Specialist

Hobby Deze Rotterdammer is grote voetbalfan en er is voor hem maar 1 club: Feyenoord. Verder volgt hij de Formule 1 en stapt hij graag op de wielrenfiets. Om tot rust te komen leest Robert graag. Hij heeft zijn achtergrond (opgegroeid op een boerderij) met zijn studie Marketing gecombineerd in zijn job bij Yara.

Wie Paul van Elstade

Leeftijd 29 jaar

Functie R&D Engineer, gericht op innovaties op het gebied van ureum, ammoniumnitraat en circulaire meststoffen.

Woonplaats Woont in de buurt van Gent
Hobby Wielrennen, hardlopen, wandelen en tuinieren.

van stikstof te beperken. NUE houdt onder andere in dat je zo efficiënt mogelijk met je meststoffen omgaat. Met organisch gebaseerde meststoffen is dat nu nog moeilijk te bereiken, omdat je met de deze meststoffen zagezegd minder goed kunt sturen dan met minerale meststoffen.”

Dennis Haak, eindgebruiker van meststoffen, bevestigt dat: “Voorheen gebruikten we op ons bedrijf slechts sporadisch dierlijke meststoffen, omdat je nooit precies wist wat je op dat moment deed en de analyse

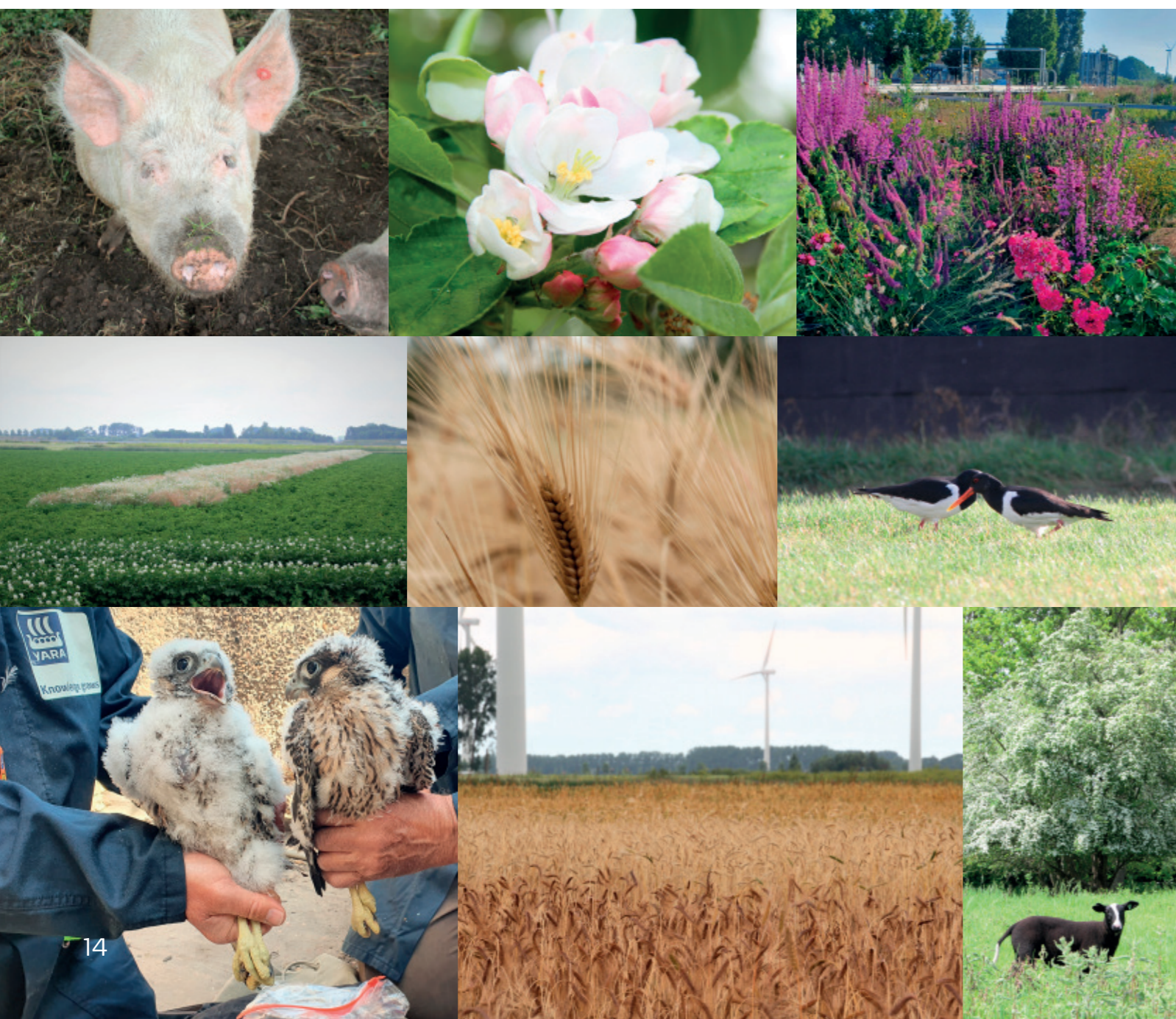
pas achteraf kwam. Onze ervaring was dan ook dat je naderhand moest corrigeren met gewone kunstmest. Echter hebben we dit jaar wel voor dierlijke meststoffen gekozen. Belangrijkste reden was het financiële plaatje, maar we zijn ons er ook heel erg van bewust dat we de kant van kringlooplandbouw op moeten.”

Robert: “We willen met Yara vooroplopen in de richting van fossielvrije productie van meststoffen, we blijven dit continu ontwikkelen.”
Paul: “Vanuit R&D willen we gaan

fungeren als knowhow-centrum op het gebied van chemische en fysische productkwaliteit van organische meststoffen. Verder denk ik dat de productie van organische meststoffen door verwerken van de decentrale reststromen een grote uitdaging wordt, aangezien de kunstmeststoffen nu veelal op één plek in grote hoeveelheden tegelijk geproduceerd worden.”

Tijdelijke Natuur in ontwikkeling

Wie langs de beveiliging het terrein op komt ziet aan de linkerkant een prachtige bloemenrand en spot zeker een dagpauwoog, een kolibrievlinder of bijen die de nectar eruit slurpen. Wie via parking 3 aankomt gaat langs tal van soorten bloemen en planten die het terrein van Yara en de omgeving kleur geven. De biodiversiteit op en rond het terrein is aan het uitbreiden. Zo zijn naast de schapen, bijen, vlinders, varkens en de vleermuizen, nu ook slechtvalken uitgebroed en uitgevlogen vanaf Yara. Het project Tijdelijke Natuur, wat in 2013 is gestart, groeit en bloeit.

Excursie bakkers en brouwers

Vergeeten graanrassen

Er is een heuse wandelroute aangelegd in de Groene Koegors, die je langs verschillende percelen brengt waar onder andere oude graanrassen worden geteeld die niet in de handel te verkrijgen zijn. Elk jaar worden deze gezaaid op kleine veldjes. De vergeten graanrassen die vroeger in deze streek volop verbouwd werden staan opnieuw in het zonnetje tijdens excursies. Agrarische natuurvereniging De Groene Oogst werkt samen met de werkgroep Oude Granen Zeeuws-Vlaanderen en andere organisaties aan het behoud én de beleving van deze steekeigen, historisch waardevolle gewassen in het Zeeuws-Vlaamse landschap. Op de akkers waar deze oude graanrassen groeien is volop aandacht voor meer biodiversiteit. Zo zijn er keverbanken die dienen als plek voor nuttige insecten en zijn er bloeiende akkerranden, speciaal voor bestuivende insecten en akkervogels zoals de patrijs.

Eén van de teeltlocaties ligt in de Koegorspolder op terreinen van North Sea Port en Yara, die hier speciaal voor zijn ingericht. Deze tijdelijke natuurgebieden dragen bij aan het vergroten van

de biodiversiteit op haven- en industrieterreinen. In het gebied, van bijna 20 hectare, kan de natuur haar gang gaan en zijn samen met Stichting Landschapsbeheer Zeeland en de Zeeuwse Milieufederatie streekeigen elementen opnieuw geïntroduceerd. Inmiddels is het gebied opgenomen in het wandelnetwerk, zodat iedereen kan genieten van dit stukje bijzondere Zeeuwse natuur.

Excursies

Dat kan ook onder begeleiding van ecooloog Alex Wieland. “Dit jaar zijn er al drie veldbezoeken geweest, namelijk een groensafari in mei, bakkers en brouwers in juli en de Provincie heeft een bezoek gebracht aan dit landschap.” Alex Wieland zet de excursies op en geeft uitleg over de verschillende gewassen, landschapselementen en dit samenwerkingsproject. “Er wordt veel interesse getoond door onder andere pastamakers en bierbrouwerijen. De Universiteit Gent heeft een project gedaan met bakkers en is nu begonnen met een project bierbrouwen met alternatieve granen. Met een minibrouwerij en een laboratorium kunnen ze proeven doen en kijken wat goed werkt voor welke biersoorten en wat beter kan. We hopen uiteindelijk

dat andere bedrijven kennis en inspiratie opdoen op het gebied van de inzet van biodiversiteit op het bedrijventerrein en dat zij dit voorbeeld overnemen op hun eigen terrein.”

De oogst is half juli, dan zijn de excursies ten einde. Volgend jaar worden meer excursies gedaan. “Dit is echt boerenlandnatuur. Bij de inrichting is bewust gezocht naar wat vroeger voorkwam en wat kansen heeft om hier te groeien. Het is mooi dat het gebied nu zo ontwikkeld is dat het prachtig is om te verkennen en steeds leuker om te laten zien wat we hier doen. Daarom hebben we nu ook bordjes bij alle gewassen gezet. Iedereen die er zelf op uit gaat kan zien wat het voor gewas is en waarvoor het gebruikt wordt.”

Beide benen in de klei

Een boer wordt niet gemaakt, maar geboren. Op de akkers van de familie Haak hebben al heel wat generaties boeren gewerkt. Dennis Haak, assistent productie coördinator Ureum en parttime boer stapte een paar jaar geleden in de maatschap van zijn vader. Aan de Binnendijk net buiten het dorp Hoek verbouwen ze aardappelen, maïs, suikerbieten, uien, tarwe, vlas en graszaad.

Pieperweetje: bij 79% van de Nederlanders ligt minstens twee keer per week een aardappel op het bord. “De wereldwijde vraag naar aardappelen groeit, omdat de bevolking toeneemt. We zijn maar een klein landje, iedereen van eten voorzien met onze aardappelen is niet reëel. Wat we als Nederland doen is hoogwaardig uitgangsmateriaal maken dat in de rest van de wereld de start van consumptie vormt. Geogste gewassen vermeederen we en die worden van Nicaragua tot Egypte opnieuw gepoot. Dat vermeederen begint met kleine plantjes die in een speciale ruimte

worden opgekweekt. Dan krijg je miniknollen, uit ieder miniknolletje komen weer zeven nieuwe knollen en zo begint alles weer opnieuw.”

Het boerenleven werd hem met de paplepel in gegoten. Toch besloot hij een studie procestechniek te volgen. Over een stageplek moest Dennis niet lang nadenken “Ik wilde per se naar Yara, bij de afdeling waar kunstmest gemaakt werd.” En zo werd hij een ineens gebruiker en maker van kunstmest tegelijkertijd. “De baan bij Yara geeft me financiële zekerheid en een pensioen waardoor ik het familiebedrijf voort kan zetten.

Doordat ik een volcontinudienst werk bij Yara ben ik altijd een dagdeel thuis. Dan probeer ik het ‘normale werk’ te doen. Tijdens de zaai/plant en in de oogstperiode neem ik verlof op. Vakantie neem ik dus alleen om op het land te kunnen werken.” Het moge duidelijk zijn dat Dennis graag bezig is. “Gelukkig komt mijn vriendin ook uit de agrarische sector, ze begrijpt dus hoe de wereld werkt.”

Weersafhankelijk

Het werken op het land is afhankelijk van het weer. “Gelukkig is het weer niet altijd bepalend en kan ik, als het weer het niet toelaat,

“Als voedsel duur is daalt de welvaart en als gevolg de economie. Daar hoef je niet voor gestudeerd te hebben.”

- Dennis Haak

Wie Dennis Haak
Leeftijd 30 jaar
Woonplaats Hoek
Functie Assistent productie
coördinator Ureum
Sinds 2013

de werkzaamheden de dag daarna uitvoeren. Echter hebben lange periodes van droogte en hoge temperaturen wel effect op bepaalde gewassen. De zaaiuien kunnen hier bijvoorbeeld niet goed tegen. Samen met het wegvallen van de gewasbeschermingsmiddelen tegen schimmels, insecten en onkruid zorgt dit ervoor dat de ui het zwaar heeft. Dat heeft als gevolg dat ons areaal aan uien in de afgelopen jaren met meer dan 75% is gekrompen.”

Werken op het land of bij Yara?

Een strikvraag, want voor Dennis heeft het allebei mooie kanten. “Ik vind het prachtig om te zien hoe een gewas zich ontwikkelt tot een mooi product en uiteraard het werken met de machines. Op een grote machine zitten is wel echt een jongensdroom, dus ik ben dan helemaal in mijn element. Het werk bij Yara is in teamverband, dat vind

ik erg waardevol. Je werkt samen om het gewenste resultaat te behalen. Als boer doe je dit vaak alleen.”

Goede bemesting voor een goede bodem

“Wij hebben 120 hectare aan akkers; dat zijn 240 voetbalvelden. Kunstmest maakt voor ons het verschil tussen of iets wel of niet groeit. We gebruiken ook dierlijke mest, maar een koe kun je niet programmeren op de hoeveelheid fosfaat of stikstof die je nodig hebt. De combinatie werkt voor ons het beste. Zelf werken we op GPS, waardoor je geen overlap hebt in strooigebied en daarmee geen onnodig product gebruik”, legt Dennis uit.

Minder foodmiles

De akkerbouwer heeft het zwaar anno 2022. De kolonnes van boeren die op snelwegen en langs afritten demonstreerden tegen de stikstofplannen van het kabinet

maakten dat overduidelijk. Voor Dennis Haak voelt het wrang. “Wij willen wel vergroenen, maar uiteindelijk bepaalt de consument of hij meer wil betalen voor de kilo aardappelen die in Nederland geteeld is volgens de daar geldende richtlijnen en daarmee twee keer duurder is terwijl er een goedkopere buitenlandse dubbelganger naast ligt in het schap. Maar men vergeet wel dat die ook naar hier verscheept is.” Dat neemt niet weg dat het een mooi beroep blijft. De vrijheid die je hebt, het werken met de machines en in de natuur zijn de mooie kanten van het vak. “Het wordt alleen wel steeds lastiger om er een fatsoenlijk inkomen uit te halen. Alle veranderingen en regels maken het er niet makkelijk op en daarom ben ik blij dat ik het op deze manier kan combineren met mijn werk bij Yara.”

Vernieuwingsdrang werkt alleen door de mens centraal te zetten

Op de winkel passen, daar maak je onze burgemeester Erik van Merrienboer niet blij mee. “Ik hou van plekken waar het ertoe doet. Waar je loon naar werken krijgt”. Behalve oud, wilde hij als kind graag ontdekkingsreiziger worden. Het werd een carrière in de politiek, net als zijn vader. Een gesprek over ambitie en verbinding.

Na een corona-hiaat bent u inmiddels aardig vertrouwd geraakt met de omgeving. Hoe warm was het welkom voor u als ‘nieuwe’ Zeeuw?

“Heel warm. Het verwantschap tussen Zeeuws-Vlaanderen en West-Brabant, waar ik vandaan kom, is groot. Ik leerde Zeeuws-Vlaanderen als kind kennen omdat een oom en tante van mij postkantoorhouder in Sluiskil waren. Grappig wat je bij blijft van die tijd, want als ik daar achter het huis de dijk op klom, zag ik als eerste Yara. Op een druilerige dag heb ik dat plekje laatst nog eens opgezocht, om te kijken of de skyline nog hetzelfde was. Mijn vrouw Liesbeth en ik voelden ons direct thuis. Door de cultuur, maar ook omdat je aan alles voelt dat er iets staat te gebeuren. Ik heb mij altijd al aangetrokken gevoeld door plekken waar het niet vanzelf gaat, waar je bestuurlijk uitgedaagd wordt maar ook kunt genieten in je vrije tijd.”

Wat is er volgens u nodig om als regio los te komen van het ‘Calimero-syndroom’?

“We hebben te lang in het perspectief gezeten dat we in een krimpregio wonen. Vanuit economisch perspectief hebben we meer mensen nodig om voorzieningengroei te realiseren. Zo maken wij de koek groter in plaats van hem alleen maar te verdelen. Dan is het wel belangrijk de mens centraal te stellen. Mensen zijn het fundament voor de kwaliteit van leven waar we zo trots op zijn. We zijn nu vooral populair onder de

generatie die al klaar is met werken. Als we de vraag naar werkgelegenheid willen blijven invullen zullen we over onze landsgrenzen heen moeten durven kijken en gezamenlijk moeten optrekken als overheid, onderwijs en bedrijfsleven. En nee, huisvesting van buitenlandse werknemers gaat niet per definitie ten koste van zoon of dochters huisvesting. Een nieuwe sluis en spoorlijn aanleggen vindt iedereen een goed idee, maar het betekent wel dat je als inwoner tijdelijk overlast ervaart als je in een bouwput woont. Alleen zo kunnen we stappen maken op het gebied van economische vooruitgang en sociaal welzijn.”

Waar past Yara in die opgave?

“Yara is de merkdrager van waar wij als gemeente voor staan: de geïndustrialiseerde Kanaalzone waar het naast hard werken ook goed leven is. De vergroening van bedrijfsprocessen, lees geen fossiele brandstoffen en zo min mogelijk emissies, zijn cruciaal de komende jaren. Echter de kernvraag is: maken wij als bedrijf producten waar de samenleving behoefte aan heeft? Monden voeden en de aarde daarmee zo min mogelijk belasten, daar draait het om. Ik heb lang in Eindhoven gewerkt, een voorbeeld van Philips staat me nog bij. Ooit zei iemand daar tegen mij: ‘Als we willen kunnen we binnen 5 jaar op de manchet van een overhemd televisiekijken. En toch hebben we gekozen om dat niet te doen, want welk doel dient het?’”

In 2050 volledig klimaatneutraal opereren. Dat is een van de grote uitdagingen waar veel grote regionale industriële spelers voor staan. Waar zit volgens u voor bedrijven de grootste hindernis om de CO₂ reductiedoelen te halen?

“Dat is tweeledig, de energietransitie is de grootste uitdaging in tijden maar ook een enorme hefboom. Als ik alle ambities van de bedrijven in de regio optel dan is het overduidelijk dat er een enorme behoefte aan schone energie is. Dan weet je ook dat dit niet goedkoop gaat zijn. Dit soort grote veranderingen zorgen altijd voor afstand tussen mensen. Duurzame keuzes zijn niet altijd de goedkoopste of snelste. Ook voor inwoners moet verduurzaming haalbaar zijn, ongeacht je beurs. Het is zeer frustrerend om maandelijks aanbiedingen voor zonnepanelen in je brievenbus te krijgen, terwijl je je eigenlijk zorgen maakt over hoe je die energierekening nu weer moet gaan betalen. Ik gun iedereen een snelle transitie, maar hou je omgeving en de omstandigheden in de gaten.”

Wie Erik van Merrienboer
Leeftijd 56 jaar
Functie Burgemeester gemeente Terneuzen
Geniet in zijn vrije tijd van familietijd met zijn vrouw en drie zonen

Gezellige barbecue met zo'n 265 medewerkers, oud-medewerkers en huisgenoten na een sportieve dag op de 33e Vikingdag op zaterdag 2 juli 2022.

Colofon

Dit Magazine is een uitgave van Yara Sluiskil. Het is verspreid onder medewerkers van Yara en leveranciers. Andere geïnteresseerden kunnen het magazine aanvragen via telefoon 0115 – 474 318.

Heeft u na het lezen van dit magazine nog specifieke vragen over het duurzaamheidsbeleid van Yara Sluiskil dan kunt u daarmee terecht bij Gijsbrecht Gunter, Manager Externe Relaties en Communicatie (ERC), telefoon: 0115 - 474 444, e-mail: gijsbrecht.gunter@yara.com

Eindredactie: Yara Sluiskil, afdeling ERC
Fotografie: Michèle Koch
Realisatie: de Ideeënfabriek van Pieters

Yara Sluiskil B.V.
Industrieweg 10
4541 HJ Sluiskil
www.yara.nl

